NORAKSTS
Lieta Nr.A420491512
A-01830-13/42

ADMINISTRATĪVĀ RAJONA TIESA
RĪGAS TIESU NAMS

S P R I E D U M S
LATVIJAS TAUTAS VĀRDĀ

Rīgā 2013.gada 4.jūnijā

Administratīvā rajona tiesa šādā sastāvā:
tiesnesis Māris Šļakota,

rakstveida procesā izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz *V.G.* pieteikumu par Rīgas domes Pilsētas attīstības departamenta 2012.gada 18.jūnija lēmuma Nr.DA-12-231-ap atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] Rīgas pilsētas būvvalde (turpmāk – Būvvalde) ar 2012.gada 22.marta atzinumu Nr.BV-12-188-atz (turpmāk – Atzinums), pamatojoties uz Būvniecības likuma 17.pantu un 30.panta otro daļu, pieteicējai *V.G.* uzlika pienākumu nekavējoties pārtraukt patvaļīgi uzsākto ēkas – „Savrupmāja", */adrese/* – ekspluatāciju. Saskaņā ar Latvijas administratīvo pārkāpumu kodeksa 238.[1]panta pirmo daļu uzsāka lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā.

Atzinumā norādīts, ka Būvvalde 2007.gada 24.maijā akceptējusi minētās ēkas būvprojektu Nr.*/numurs/* (turpmāk – Būvprojekts), kura realizācijai 2007.gada 23.jūlijā izsniegta būvatļauja Nr.*/numurs/* (turpmāk – Būvatļauja) ar derīguma termiņu līdz 2011.gada 30.aprīlim.

2012.gada 21.martā, vizuāli apsekojot nekustamo īpašumu, konstatēts, ka saskaņā ar Būvprojektu nojaukta ēka ar kadastra apzīmējumu */kadastra apzīmējums/* un tās vietā

uzbūvēta divstāvu dzīvojamā ēka ar apbūves laukumu aptuveni 240 m^2 un kopējo platību aptuveni 330 m^2. Būvprojektā paredzētie būvdarbi ir pabeigti, telpās ir izvietotas mēbeles un sadzīves priekšmeti. Vizuāli redzams, ka ēka tiek patvaļīgi apdzīvota pirms nodošanas ekspluatācijā. Iekštelpās fotofikācija netika atļauta. Secināts, ka ir pārkāpts Būvniecības likuma 17.pants, jo *V.G.* uzsākusi ēkas „Savrupmāja", */adrese/,* izmantošanu, pirms tās nodošanas ekspluatācijā.

Norādīts, ka nekustama īpašuma īpašniece informēja, ka nav veikta uzbūvētās ēkas kadastrālā uzmērīšana. Tā kā Būvatļaujas derīguma termiņš ir beidzies 2011.gada 30.aprīlī, ir pārkāpta Nekustamo īpašumu Valsts kadastra likuma 13.panta pirmā un otrā daļa.

[2] Pieteicēja 2012.gada 2.aprīlī Atzinumu apstrīdēja Rīgas domes Pilsētas attīstības departamentā (turpmāk – Departaments), lūdzot Atzinumu atcelt, kā arī lūdza uzdot Būvvaldei pagarināt Būvatļaujas derīguma termiņu.

Apstrīdēšanas iesnieguma daļā par Atzinuma atcelšanu pieteicēja norādīja šādus argumentus.

[2.1] Atzinumā nav pilnībā atspoguļots būves stāvoklis un nepilnīgi atspoguļota pieteicējas sniegtā informācija. Būvprojektā paredzētie būvdarbi nav pabeigti, jo būvei nav izbūvētas visas starpsienas, kā arī viena nesošā siena ir jāpārtaisa atbilstoši Būvprojektam. Nav ņemts vērā pieteicējas paskaidrojums, ka uzbūvētās ēkas inventarizācijas lietu pieteicēja pasūtīs, kad būs pabeigusi būvi atbilstoši Būvprojektam. Iestādei nebija pamata konstatēt Nekustamo īpašumu Valsts kadastra likuma normu pārkāpumu, jo tas neattiecas uz gadījumu, kad būvniecība ir pārtraukta, t.i., uz gadījumu, kad būve nav pabeigta.

[2.2] Būve netiek apdzīvota. Tajā nav deklarēta neviena persona. Apdzīvotības iespaidu pieteicēja un viņas ģimene radījusi mākslīgi, lai pasargātu nepabeigto būvi no ielaušanās, izdemolēšanas, ēkas daļu demontāžas un zagšanas. Dienas laikā apsardzi veic pieteicēja vai viņas māte, naktī – pieteicējas vīrs. Apsargāšanai ir iegādāti arī divi vilku sugas suņi. Ēka ir sakopta, jo būvdarbi pagaidām ir pārtraukti. Daļa no mēbelēm ir izpakota, lai būtu ērtāk īstenot apsardzes pasākumus.

[3] Ar Departamenta 2012.gada 18.jūnija lēmumu Nr.DA-12-231-ap (turpmāk – Lēmums):

1) atstāts negrozīts ar Atzinumu uzliktais pienākums pārtraukt patvaļīgi uzsākto ēkas ekspluatāciju;

2) atteikts izskatīt pēc būtības jautājumu par Atzinumā ietverto lēmumu par lietvedības uzsākšanu administratīvā pārkāpuma lietā;

3) jautājumā par Būvatļaujas derīguma termiņa pagarināšanu atstāts negrozīts Būvvaldes 2012.gada 1.jūnija lēmums par administratīvā akta izdošanas termiņa pagarināšanu.

Lēmums daļā par Atzinumu (1. un 2.punkti) pamatots ar turpmāk norādītajiem argumentiem.

[3.1] Būvinspektora atzinums var būt gan kā pierādījums administratīvā pārkāpuma lietā, gan kā administratīvais akts, ar kuru saskaņā ar Būvniecības likuma 30.panta otro un

trešo daļu būvinspektors dod adresātam saistošus norādījumus. Arī izskatāmās lietas materiālos esošais Atzinums ir ar divējādu nozīmi, proti, tajā fiksētie fakti kalpo par pierādījumiem administratīvā pārkāpuma lietā, kā arī tas ir patstāvīgs administratīvais akts, jo Atzinumā būvinspektors ir noteicis pieteicējai pienākumu nekavējoties pārtraukt objekta patvaļīgu ekspluatāciju.

[3.2] Atbilstoši Būvniecības likuma 17.pantam būvi, tās daļu vai telpu grupu izmanto tikai atbilstoši projektētajām funkcijām un vienīgi pēc tās pieņemšanas ekspluatācijā.

Departamentam nav šaubu, ka ēka */adrese/* radusies būvniecības procesā, par ko liecina būvniecības dokumentācija – Būvprojekts un Būvatļauja. Tāpat nav šaubu par to, ka objekta funkcija ir dzīvojamā māja. Lietā nav strīda par to, ka dzīvojamā māja nav nodota ekspluatācijā.

Pārbaudot, vai dzīvojamā māja */adrese/* tiek izmantota pirms tās nodošanas ekspluatācijā, Departaments no Atzinuma konstatē, ka Būvprojektā paredzētie būvdarbi ir pabeigti, telpās ir izvietotas mēbeles un sadzīves priekšmeti. Ņemot vērā to, ka pieteicēja iekštelpās neatļāva veikt fotofiksāciju, Departaments lūdza Būvvaldi atkārtoti apsekot nekustamo īpašumu un sagatavot atzinumu par dzīvojamās mājas iekšējo telpu raksturojumu. Būvinspektors 2012.gada 17.maijā vizuāli apsekoja nekustamo īpašumu un konstatēja, ka ēkas iekštelpās ir izvietotas dzīvošanai nepieciešamās mēbeles, kā arī sadzīves priekšmeti un sadzīves tehnika, virtuvē atrādās trauki un ēdiena gatavošanai nepieciešami piederumi, viesistabā atradās televizors, dažādi dizaina priekšmeti un bērnu rotaļlietas, citās istabās atradās grāmatas, datortehnika, drēbes, bērnu rotaļlietas un citi sadzīves priekšmeti, vannas istabā atradās dvieļi un mazgāšanās līdzekļi. Iekštelpās fotofiksācija netika atļauta. Apsekošana ir veikta pieteicējas vīra klātbūtnē. Par apsekošanas rezultātiem Būvinspektors 2012.gada 18.maijā sastādīja atzinumu Nr.BV-12-358-atz.

[3.3] Departamenta ieskatā 2012.gada 18.maija atzinumā konstatētais nepārprotami liecina par to, ka dzīvojamā māja */adrese/*, tiek izmantota dzīvošanai pirms tās pieņemšanas ekspluatācijā.

Pieteicējas iesniegumā minētais apstāklis, ka būve nav pabeigta līdz galam, pats par sevi neliecina par to, ka būve netiek izmantota pirms tās pieņemšanas ekspluatācijā. Vienlaikus apstāklis, ka būve faktiski ir pabeigta, izņemot dažas starpsienas, norāda uz faktu, ka būvi var izmantot tai paredzētajai funkcijai.

[3.4] Faktu, ka būve netiek izmantota pirms tās nodošanas ekspluatācijā, nepierāda pieteicējas arguments, ka dzīvojamajā mājā */adrese/*, neviens nav deklarēts. Ekspluatācijā nenodotas ēkas lietošanas faktu ir iespējams konstatēt, apsekojot māju uz vietas, kas arī tika izdarīts konkrētajā gadījumā. Savukārt privātpersonu dzīvesvietas deklarēšanas mērķis ir panākt, lai ikviena persona būtu sasniedzama tiesiskajās attiecībās ar valsti un pašvaldību, nevis nodibināt citām iestādēm juridiski saistošus faktus.

[3.5] Attiecībā uz Atzinumā norādīto, ka tiek uzsākta lietvedība administratīvā pārkāpuma lietā, Departaments norāda, ka tā kompetencē neietilpst jautājumi par administratīvo pārkāpumu lietām izskatīšana. Šo jautājumu vērtēs Rīgas domes Administratīvā komisija, izskatot lietu.

[4] Pieteicēja vērsās Administratīvajā rajona tiesā ar pieteikumu, kurā lūdza:

1) atcelt Lēmumu daļā, ar kuru atstāts negrozīts Atzinums,

2) atcelt Atzinuma 3.punkta trešo un ceturto rindkopu, 4.punktu.

Pieteikumā norādīja šādus argumentus.

[4.1] Augstāka iestāde nav izskatījusi visus pieteicējas lūgumus. Proti, nav atcelts Atzinuma konstatējums, ka „būvprojektā paredzētie būvdarbi ir pabeigti". Tieši otrādi, apgalvojums, ka būve ir pabeigta, tiek izmantots kā pamatojums turpmākajiem kļūdainajiem secinājumiem.

Arī Departaments faktiski atzīst, ka būve nav pabeigta, jo Lēmumā norāda: „Pie tam konkrētajā gadījumā apstāklis, ka būve faktiski ir pabeigta, izņemot dažas starpsienas ..."

Atbilstoši Ministru kabineta 2004.gada 13.aprīļa noteikumu Nr.299 „Noteikumi par būvju pieņemšanu ekspluatācijā" 4.punktam ierosināt uzsākt būves pieņemšanu ekspluatācijā ir pieteicējas tiesības un pieteicēja ir atbildīga par būves atbilstību būvniecības iecerei. Būvvaldei no tiesību normām izriet kontroles tiesības. Tādejādi Atzinumā minētais par būves atbilstību būvprojektam nevar tikt atzīts par faktu, ja pieteicēja tam nepiekrīt un to apšauba.

[4.2] Lēmumā nav izvērtēts lūgums atcelt Atzinumā konstatēto, ka pieteicēja ir pārkāpusi Nekustamo īpašumu Valsts kadastra likuma 13.panta pirmo un otro daļu.

Neizvērtējot pieteicējas lūgumus un nesniedzot par tiem argumentus, iestāde pārkāpa Administratīvā procesa likuma 81.panta ceturto daļu.

[4.3] Lēmumā norādīts, ka Atzinumā un 2012.gada 18.maija atzinumā Nr.BV-12-358-atz minētais nepārprotami liecina par to, ka dzīvojamā māja */adrese/*, tiek izmantota dzīvošanai pirms tās pieņemšanas ekspluatācijā. Taču Lēmumā nav norādīts atbilstošu tiesību normu uzskaitījums ar pazīmēm, kuras nosaka būves apdzīvošanu, līdz ar ko nav ievērots Administratīvā procesa likuma 74.panta pirmās daļas 3.punkts. Pieteicējai nav skaidrs, kādas tieši normatīvās pazīmes vai to kopums ir bijis par pamatu viedoklim par būves apdzīvošanu. Pieteicēja apstrīdēšanas iesniegumā bija sniegusi informāciju, ka būvobjektā tiek veikti apsargāšanas pasākumi, kā arī pierādījumus, ka strīdus ēkā nevienai personai nav deklarēta dzīvesvieta.

[4.4] Lēmumā netiek identificēta persona, kura pēc būvvaldes domām ir uzsākusi būves ekspluatāciju.

[4.5] Departaments Lēmumā neizskata pieteicējas lūgumu par Atzinuma daļu, ar kuru uzsākta lietvedība administratīvā pārkāpuma lietā atcelšanu. Tas ir pretrunā ar Administratīvā procesa likuma 79.panta pirmo daļu, jo Atzinumā norādīts, ka to var apstrīdēt mēneša laikā. Iesniegumā pieteicēja apstrīd Atzinumā doto norādījumu, nevis administratīvā pārkāpuma lietu.

[5] Ar Administratīvās rajona tiesas tiesneses 2012.gada 27.jūlija lēmumu ierosināta lieta par Lēmuma atcelšanu. Lēmumā ietvertas šādas norādes par pieteikuma priekšmetu.

[5.1] Tiesā ir pārsūdzams Lēmums kā administratīvā akta galīgais noformējums.

[5.2] Pieteicējas lūgums atcelt Atzinuma 3.punkta trešo un ceturto rindkopu (faktu konstatējumu) tiks vērtēts kopsakarā ar prasījumu par galējā administratīvā akta (Lēmuma) atcelšanu.

[5.3] Saistībā ar lūgumu atcelt Atzinuma 3.punktu, kura 2.apakšpunktā ir lēmums par administratīvā pārkāpuma lietvedības uzsākšanu, tiesa, izskatot lietu, vienlaikus pārbaudīs, vai Departaments pareizi atteicies izskatīt jautājumu, kas skar administratīvā pārkāpuma lietvedības uzsākšanu, kas, citastarp, nav ne administratīvais akts saskaņā ar Administratīvā procesa likuma normām, ne patstāvīgi pārsūdzams lēmums administratīvā pārkāpuma lietā saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa normām.

[6] Tiesai iesniegtajā rakstveida paskaidrojumā Departaments neatzina pieteikumu, atsaucoties uz Lēmumā norādītajiem argumentiem.

[7] Lieta izskatīta rakstveida procesā, jo tam rakstveidā piekrita pieteicēja (*lietas 6.lapa*).

Motīvu daļa

[8] Izvērtējot lietas dalībnieku argumentus un lietas materiālus, tiesa secina, ka pieteikuma daļā tiesvedība ir izbeidzama, pārējā daļā pieteikums ir nepamatots un noraidāms.

[9] Lai gan pieteicēja norāda, ka nav apstrīdējusi augstākā iestādē Atzinumu daļā, kas skar administratīvā pārkāpuma lietu (sk. sprieduma [4.5] punktu), tomēr, formāli var pieņemt, ka pieteikumā ir izteikts arī prasījums par administratīvā pārkāpuma lietvedības uzsākšanas tiesiskuma pārbaudi. Proti, pieteicēja lūdz atcelt Lēmumu, ar kuru atstāts negrozīts Atzinums, savukārt viens no Atzinumā ietvertajiem lēmumiem ir lēmums par lietvedības uzsākšanu administratīvā pārkāpuma lietā.

No tiesneses lēmuma par lietas ierosināšanu izriet, ka pārbaudei administratīvajā tiesā ir pieņemts arī pieteikums daļā par Departamenta atteikumu izskatīt jautājumu, kas skar administratīvā pārkāpuma lietvedības uzsākšanu (sk. sprieduma [5.3] punktu).

Kā tas pareizi norādīts, ierosinot lietu, lēmums par administratīvā pārkāpuma lietvedības uzsākšanu nav ne administratīvais akts saskaņā ar Administratīvā procesa likuma normām, ne patstāvīgi pārsūdzams lēmums administratīvā pārkāpuma lietā saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa normām. Administratīvā procesa likuma 1.panta trešās daļas 3.punktā noteikts, ka administratīvais akts nav starplēmums (tostarp procesuāls lēmums) administratīvā procesa ietvaros. Turklāt, likuma redakcijā, kas stājās spēkā 2013.gada 1.janvārī, ir noteikts, ka administratīvais akts nav lēmums, kas pieņemts lietvedībā administratīvā pārkāpuma lietā (Administratīvā procesa likuma 1.panta trešās daļas 5.punkts). No minētā izriet, ka administratīvā procesa kārtībā nav izskatāmas lietas par administratīvā pārkāpuma lietā pieņemtu lēmumu, vēl jo vairāk – starplēmumu, tiesiskumu. Tas nozīmē, ka, ierosinot lietu, nepamatoti norādīts, ka tiesai šajā lietā būs jāpārbauda šāda lēmuma tiesiskums.

Tiesa uzskata, ka tiesvedība minētajā pieteikuma daļā ir izbeidzama pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 282.panta 1.punktu, kur noteikts, ka tiesa izbeidz tiesvedību lietā, ja lieta nav izskatāma administratīvā procesa kārtībā.

[10] Konkretizējot pieteikuma priekšmetu, norādāms, ka tiesa pārbaudīs Lēmuma tiesiskumu tajā daļā, ar kuru atstāts negrozīts Atzinums daļā par pienākuma uzlikšanu pārtraukt ēkas ekspluatāciju. Kā tas pareizi norādīts lēmumā par lietas ierosināšanu (sk. sprieduma [5.2] punktu), lūgums atcelt Atzinumā ietverto faktu konstatējumu nav patstāvīgs pieteikuma priekšmets, bet gan izvērtējams kā viens no argumentiem prasījuma par Lēmuma atcelšanu ietvaros.

[11] Saskaņā ar Būvniecības likuma 17.pantu būvi, tās daļu vai telpu grupu izmanto tikai atbilstoši projektētajām funkcijām un vienīgi pēc tās pieņemšanas ekspluatācijā.

Tātad, norma paredz imperatīvu aizliegumu izmantot būvi pirms tās nodošanas ekspluatācijā. Ja uzbūvēta ēka tiek izmantota pirms tās nodošanas ekspluatācijā, tas ir būvniecības jomā izdarīts pārkāpums.

[12] Saskaņā ar likuma „Par pašvaldībām" 15.panta 14.punktu pašvaldības autonomajās funkcijās ietilpst būvniecības procesa tiesiskuma nodrošināšana savā administratīvajā teritorijā. Būvniecības likuma 7.panta otrā daļa paredz, ka būvniecības pārzināšanai un kontrolei vietējās pašvaldības savā administratīvajā teritorijā izveido būvvaldes. Minētā likuma 1.panta 10.punkts noteic, ka pašvaldības amatpersona, kurai piešķirtas būvdarbu kontroles tiesības ir būvinspektors.

Saskaņā ar Būvniecības likuma 30.panta pirmo daļu būvinspektoram ir tiesības apskatīt un pārbaudīt būves, ieiet tajās, apsekot tās, pieprasīt paskaidrojumus un Vispārīgajos būvnoteikumos paredzētos dokumentus, kā arī lūgt uz būvuzņēmēja vai būvētāja rēķina atbrīvot telpas, padarot tās pieejamas, un atsegt būvju daļas, lai varētu pārbaudīt uzbūvēto konstrukciju, ja konstatētas nedrošuma pazīmes. Minētā likuma 30.panta otrā daļa paredz, ka par katru pārbaudi būvinspektors dod atzinumu un, ja nepieciešams, arī norādījumus par to, kā novēršami pārkāpumi.

Tātad Būvvaldes būvinspektoram ir tiesības pārbaudīt uzbūvētu ēku un, konstatējot, ka tā tiek izmantota pirms nodošanas ekspluatācijā, dot norādījumu par pārkāpuma novēršanu – izmantošanas pārtraukšanu.

[13] Konkrētajā gadījumā Atzinumā ietvertais norādījums pārtraukt ēkas ekspluatāciju ir pieņemts, ievērojot kompetenci, proti, to izdevis Būvvaldes būvinspektors. Lietā nav strīda par to, ka ēka */adrese/* ir uzbūvēta, pamatojoties uz 2007.gada 24.maija Būvprojektu un 2007.gada 23.jūlija Būvatļauju, ka ēkas funkcija ir dzīvojamā māja un ka tā Atzinuma izdošanas brīdī nebija nodota ekspluatācijā.

Lietā ir strīds par vienu no piemērotās tiesību normas – Būvniecības likuma 17.panta – pazīmēm, proti, vai atbilst īstenībai būvinspektora konstatētais fakts, ka ir uzsākta ēkas izmantošana atbilstoši tās paredzamajam mērķim – dzīvošanai.

[14] Izvērtējot lietas materiālus, tiesa konstatē, ka Atzinumā ir atspoguļoti būvinspektora novērojumi 2012.gada 22.martā, saskaņā ar kuriem par būves izmantošanu

liecina šāds apstākļu kopums: būvdarbi ir pabeigti, telpās ir izvietotās mēbeles un sadzīves priekšmeti.

Tāpat tiesa konstatē, ka pārbaudot pieteicējas apstrīdēšanas iesniegumā norādītos iebildumus, Departaments ir veicis papildus pārbaudi. Proti, Būvvalde 2012.gada 18.maijā sastādīja atzinumu Nr.BV-12-358-atz, saskaņā ar kuru būvinspektors 2012.gada 17.maija apsekošanā konstatējis šādus apstākļus: ēkas iekštelpās ir izvietotas dzīvošanai nepieciešamās mēbeles, kā arī sadzīves priekšmeti un sadzīves tehnika, virtuvē atrodas trauki un ēdiena gatavošanai nepieciešami piederumi, viesistabā atrodas televizors, dažādi dizaina priekšmeti un bērnu rotaļlietas, citās istabās atrodas grāmatas, datortehnika, drēbes, bērnu rotaļlietas un citi sadzīves priekšmeti, vannas istabā atrodas dvieļi un mazgāšanās līdzekļi.

Tiesas vērtējumā minētie pierādījumi ir pietiekami, lai nepārprotami konstatētu, ka ir uzsākta ēkas */adrese/* izmantošana dzīvošanai. Cits izskaidrojums aprakstīto sadzīves priekšmetu klātbūtnei ēkā nav rodams. Pieteicējas apstrīdēšanas iesniegumā norādītie apgalvojumi, ka ēka tiek tikai apsargāta, vērtējami kā nepatiesi. Būvē izvietoto sadzīves priekšmetu daudzums un veids (cita starp, bērnu rotaļlietas, drēbes, mazgāšanās līdzekļi) norāda, ka ēka tiek izmantota tieši kā dzīvesvieta, nevis kā apsargājams objekts. Lietā nav iesniegti nekādi ticami pierādījumi par pretējo. Tostarp, iestādes konstatējumu neatspēko fakts, ka */adrese/* nav deklarēta neviena persona. Kā deklarēto dzīvesvietu persona ir tiesīga norādīt jebkuru brīvi izraudzītu ar nekustamo īpašumu saistītu vietu, kurā tā ir sasniedzama tiesiskajās attiecībās ar valsti un pašvaldību. Tas neizslēdz iespēju, ka faktiski persona dzīvo citā, nevis deklarētajā, vietā.

[15] Nav nozīmes pieteicējas argumentam, ka Atzinumā nepareizi konstatēts būvdarbu pabeigšanas fakts. Kā tas izriet no lietas materiāliem, būve ir pabeigta tiktāl, lai to varētu izmantot dzīvošanai. Savukārt patvaļīgas ekspluatācijas fakta konstatēšanā nav nozīmes, vai atsevišķi būves elementi atbilst Būvprojektam.

[16] Tiesa nekonstatē arī procesuālus pārkāpumus Lēmuma pieņemšanā.

[16.1] Pretēji pieteicējas argumentiem, ne no vienas tiesību normas neizriet augstākas iestādes pienākums atsevišķi atcelt rakstveidā izdota administratīvā akta konstatējošajā daļā ietvertās norādes. Augstākai iestādei ir pienākums izskatīt lietu vēlreiz pēc būtības kopumā vai tajā daļā, uz kuru attiecas iesniedzēja iebildumi (Administratīvā procesa likuma 81.panta pirmā daļa). Tas nozīmē, ka iestādei pilnībā vai daļā jāpārskata tiesiskā attiecība, uz kuru ir vērsts administratīvais akts. Šis pienākums nav jāsaprot burtiski – kā atsevišķu teikumu izslēgšana no zemākas iestādes lēmuma.

Konkrētajā gadījumā Departaments pēc visu būtisko apstākļu pārbaudes ir secinājis, ka ar Atzinumu pamatoti uzlikts pienākums pārtraukt būves ekspluatāciju, tādēļ Atzinums šajā daļā ir atstāts negrozīts. Kā to konstatē tiesa, augstāka iestāde ir pilnībā izpildījusi no apstrīdēšanas iesnieguma izrietošo pienākumu izskatīt lietu vēlreiz pēc būtības. Citiem vārdiem, apstrīdēšanas iesniegums nevienā no tā daļām, kas skar šīs lietas strīdus priekšmetu, nav palicis neizskatīts.

[16.2] Izvērtējot Lēmuma pamatojumu, tiesa konstatē, ka Departaments ir sniedzis pretargumentus uz būtiskajiem pieteicējas iebildumiem, kas attiecas uz konkrēto strīdu. Cita starp, Departaments ir vērtējis būves pabeigtības ietekmi uz lēmumu par ēkas ekspluatācijas pārtraukšanu. Šo vērtējumu tiesa atzinusi par pareizu.

Savukārt pieteicējas norāde, ka Lēmumā nav izvērtēts Atzinumā konstatētais, ka pieteicēja ir pārkāpusi Nekustamo īpašumu Valsts kadastra likuma 13.panta pirmo un otro daļu, uz izskatāmo lietu neattiecas. Kā tas pamatoti norādīts Lēmumā, būvinspektora Atzinumam ir divējāda tiesiskā daba – gan patstāvīgs administratīvais akts, gan faktu fiksēšana administratīvā pārkāpuma lietā. Tiesas ieskatā konstatējums par Nekustamo īpašumu Valsts kadastra likuma normu pārkāpumu attiecas nevis uz lēmuma par ēkas ekspluatācijas pārtraukšanu pamatojumu, bet gan uz to Atzinuma daļu, kas var kalpot kā pierādījums administratīvā pārkāpuma lietā. Tādēļ šajā lietā minētajam Atzinumā norādītajam apstāklim nav nozīmes.

[17] Tiesa secina, ka ar lietas materiāliem ir pierādīts Atzinumā norādītais fakts, ka ir uzsākta ēkas */adrese/* izmantošana pirms ēkas nodošanas ekspluatācijā. Administratīvais akts, ar kuru pieteicējai uzlikts pienākums pārtraukt ēkas ekspluatāciju, atbilst materiālo un procesuālo tiesību normām, tas ir pieņemts atbilstoši pienācīgi noskaidrotiem faktiem, tādēļ tas ir tiesisks.

[18] Tā kā tiesvedība lietas daļā tiek izbeigta, pamatojoties uz to, ka lieta nav izskatāma administratīvā procesa kārtībā, pieteicējai saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 125.panta otrās daļas 2.punktu atmaksājama puse no viņas samaksātās valsts nodevas, proti, valsts nodeva Ls 10 apmērā.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 125.panta otrās daļas 2.punktu, 246.-251.pantu, 282.panta 1.punktu, 283.panta otro daļu, 289.-291.pantu, 316.panta pirmo daļu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda:

izbeigt tiesvedību *V.G.* pieteikuma daļā par Rīgas domes Pilsētas attīstības departamenta 2012.gada 18.jūnija lēmuma Nr.DA-12-231-ap atcelšanu daļā, ar kuru atteikts izskatīt apstrīdēšanas iesniegumu par Rīgas pilsētas būvvaldes 2012.gada 22.marta atzinumā Nr.BV-12-188-atz pieņemto lēmumu par administratīvā pārkāpuma lietvedības uzsākšanu.

Atmaksāt *V.G.*, personas kods */personas kods/*, valsts nodevu Ls 10 (desmit latu) apmērā.

Spriedumu šajā daļā var pārsūdzēt Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamentā četrpadsmit dienu laikā no tā sastādīšanas dienas, iesniedzot blakus sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Noraidīt *V.G.* pieteikumu par Rīgas domes Pilsētas attīstības departamenta 2012.gada 18.jūnija lēmuma Nr.DA-12-231-ap atcelšanu daļā, ar kuru atstāts negrozīts ar Rīgas pilsētas būvvaldes 2012.gada 22.marta atzinumu Nr.BV-12-188-atz uzliktais pienākums pārtraukt patvaļīgi uzsākto ēkas ekspluatāciju.

Spriedumu šajā daļā var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā viena mēneša laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnesis (*personiskais paraksts*) M.Šļakota

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās rajona tiesas tiesnesis M.Šļakota
Rīgā 2013.gada 4.jūnijā